

*Kaks' vain valveill' on puolisoa
lapsen herttaisen nukkuessa
seimi kätkyessään.*

Pyhä perhe on saapunut Vammalaan, Jeesus-lapsi, Maria ja Joosef näyttäytyvät moneen kertaan seimikadulla. Eira Filppulan tekemä asetelma Hammaslaboratorio Erkki Asikaisen näyteikkunalla on yksi Marttilankadun 30 seimestä.

SAATTEEKSI

Iso ilo

Marttilankatu eli entinen pääkatu on tänä vuonna erityinen seimikatu. Yrittäjät ja muut yhteistyötohot lähtivät ilolla mukaan. Liikkeiden ikkunoissa on erilaisia näkemyksiä jouluevankeliumista, kaikissa keskuksena Jeesus-lapsi sekä Maria ja Joosef.

Idea syntyi mietittäessä, miten seurakunta voi olla mukana juhlimassa 100-vuotiaasta Vammalaa. Seimikadussa on seurakuntalaisten hieno lahja kotikaupungin joulunviettoon.

Katolilaisesta maailmasta luterilaisellekin puolelle rantautunut jouluseimiperinne muistuttaa joulun lähtökohdasta ja sanomasta. Joului ei ole vain markkinameinoja tai pikkujouluja, vaan kristittyjen suuri juhla – Jumala syntyi ihmiseksi pelastaakseen maailman. Hienoa, että juuri monet yrittäjät mahdollistivat tällaisen joulusanoman esiin nostamisen.

Seimiasetelmille on tyypillistä Luukkaan jouluevankeliumista nouseva tunnelma. Luova mieli ja mielikuvitus pyrkivät tekemään pelastuksen tapahtumista myös silmin nähtäviä. Siihen taide ja monenlainen muu luova toiminta antaa mahdollisuuden.

Aikanaan pääsemme Tyrvään Pyhän Olavin kirkossa katsomaan, millaisena nykyaikaiset näkevät uskomme kaksi muuta ydinkohtaa, luomisen ja lunastuksen.

Hienoinkin seimiasetelma tai maalaus on kuitenkin kalpea kuva todellisuudesta. Uskoon liittyvistä asioista saattaa tulla kiiltokuvamaisia fraaseja, vailla todellista sisältöä ja liittymäkohtaa elämäämme. Joulustakin voi tulla sadunomainen ja pysähtynyt tunnelmointi. Inhimillisestä näkökulmasta tämä on ymmärrettävää, mutta meidän pitää päästä sen läpi, syvemmälle. Emme hän taulussakaan arvosta vain kehyksiä, vaan itse kusta, taidekuvaa.

Oikea joului, se Betlehemin joului, ei ole pysähtynyt tunnelmapala. Siinä on toimintaa ja liikettä, siinä eletään rajalla. Vanha jää taakse ja uutta syntyy ennennäkemättömällä tavalla. Jerusalemin opinartit eivät pysy kärryillä. He eivät tunnelmoi, mutta jäävät näperteleeseen pikkuasioiden ja lainkiemuroiden kanssa. Elämä on kulkenut ohi. He pystyvät vain pitämään vanhasta kiinni, juonimaan, vihaamaan ja purkamaan katkeruutensa.

Jeesus Kristus on heille liikaa, vaikka juuri he olivat ottaneet yksinoikeuden Messiaaseen. Rakkaus ei kuitenkaan tukehdu tähän, vaan löytää tiensä tavallisen kansan, köyhän ja oppimattoman hiljaiseen sydämeen.

Se löytää yhä, näin uskon. Meidän on vain löydettävä keskus, jouluiin tupatun kiiltokuvamaisuuden tai kuolleen oppilisuuden keskeltä.

Kirkkomme ja seurakuntamme tulevaisuus ei riipu naispappeudesta eikä rekisteröityjen parisuhteiden siunaamisesta, vaan siitä, löytääkö Jeesus Kristus meissä tilaa, tuleeko sana yhä lihaksi. Siihen tarvitaan kipeästi seurakuntaa ja ihmisiä, jotka ovat muuta kuin tuntea ei-kerho.

Seurakunta saa – ja sen tulee olla – täynnä lämpöä olevaa, rakastavaa Isän syliä. Sellaisen löysivät Betlehemin paimenet, toivottavasti sellaisen mekin löydämme taas joulukirkosta. Tervetuloa!

Jouluihoa jokaiseen kotiin ja sydämeen

Osmo Ojansivu
Kirkkoherra

ELÄMÄNKAAARI

Kastettu

Asta Elvira Magelund Rasmussen, Oliver Benjamin Korpela, Eveliina Sofia Laurila, Neela Minea Haavisto, Jone Raimo Olavi Vistilä, Neea Maria Sanelma Harjula, Miro Joonatan Peltari, Helvi Anni Alina Toivola, Jesse Alex Koskinen, Miia Jenna Maria Kimpanpää.

Veeti Valtteri Jaskari, Aino Helmi Kristiina Helminen, Kalle Erik Viitanen, Arttu Onni Oskari Halonen, Amalia Maaria Kivistö, Venla Susanna Sark-

ki, Jerry Johannes Mäkipää, Tero Tuomas Kinnunen, Eetu Juhani Välimaa, Simo Elvis Juhani Mäkinen.

Maria Matilda Santala, Daniel Johannes Anttila, Jonna Karoliina Vuori, Juhani Nicolai Gottfried Kern, Mikael Aaro Aleksander Isosävi, Maija Katariina Nurminen, Leevi Miro Matias Lehtinen, Vivian Kaarina Vaskelainen, Roosa Iida Karoliina Vormisto, Lucia Luna Salminen.

Matilda Iida Amalia Hirvonen, Pinja Iida Maaria Takku, Niklas Heikki Mikael Mäntylä, Niko Matias Vihtori Syrjä, Lassi Toivo Kimpanpää, Teemu Nuka Nikolai Vuorisalo, Jemiina Franseska Lauhamo, Mikael Saku Petteri Lehtinen, Rasmus Samuel Säde, Vilma-Anina Suokas.

Roni Valtteri Lahdelma, Otto Lauri Oliver Grundström, Olli Filemon Roznovski, Anselmi Teemu Taavetti Ryyppä, Netta Aino Maria Vierula

Avioliittoon vihitty

Juhana Matti Aleksanteri Tarvainen ja Laura Karoliina Mulari, Esa Kaarlo Tapio Pietilä ja Eija Helena Niemelä, Juhana Rikhard Kalin ja Hanna Maria Syvänen, Sami Kristian Kömi ja Helle Hellevi Maatsola, Risto Antero Syrjä ja Pirkko Tellervo Kangasmaa, Riku Petteri Säde ja Heidi Maarit Kaitala

Kuollut

Elias Jalmarin Rintala, 92, Eedla Maria Niemi, 92, Esteri Maija-Liisa Niitty-

mäki, 86, Hannele Marjatta Lehtimäki, 61, Kalevi Asser Arhilahti, 55, Kaarlo Veikko Vihtori Routakangas, 83, Helvi Tellervo Laakso, 62, Jari Toivo Vilhelm Moitus, 51, Iida Annikki Ilmaranta 94, Aili Maria Uotila, 89.

Arvo Iisakki Kankaanpää 71, Pentti Samuli Hiedanniemi, 56, Mika Samuli Lehtiniemi, 35, Elli Elisabet Hatanpää, 100, Arvo Edvard Harju, 93, Arvo Johannes Jokinen, 86, Alma Ahometsä, 94, Anni Orvokki Pohjanheimo, 77, Otto Mikkeli Koivuniemi, 100, Elsa Maria Nieminen, 89.

Lasse Uolevi Pulkkinen 84, Saara Marjatta Mikkonen, 81, Seppo Ilmari Haavisto, 59, Tuovi Eufrosyne Karvo, 91, Salli Helena Ojala, 87, Ilmi Oiva Irene Lehto, 94, Aino Aune Aliina Tuominen, 81, Veera Sirkkiä, 80, Toini Annikki Lehtimäki, 78, Niilo Leppänen, 85.

Raimo Toivo Johannes Ruokonen, 68, Jari Petteri Mustiala, 30, Eero Vihtori Tapala, 96, Anni Raakel Vilkkula, 84, Eero Aulis Valtteri Rantanen, 75, Laina Linnea Leinonen, 99, Aune Orvokki Saarinen, 92, Aili Ulla Mäkipää, 89, Laura Annikki Ojala, 77, Kerttu Kaarina Naapi, 89.

Eeva Hannus, 87, Jaakko Anton Piranen, 83, Kirsti Vuokko Sinikka Hongisto, 73, Pentti Olavi Tuohiniemi, 81, Jan-Erik Saarinen 45.

Yhteydenpitoa yläkertaan

Yhteydenpito yläkertaan onnistuu myös nykyajan alttarilla, tietokoneella. Kun aamusella avai-lee nettiyhteyttä, voimaa päivän askareisiin voi käväistä hakemassa osoitteesta www.mission.fi > Päivän rukous.

Lähetysseuran verkkopalvelu tarjoaa joka päivä vaihtuvan rukouksen, joka on vammalalaisille tutun papin **Irja Aro-Heinilän** käsialaa.

Jumalaa lähestytään erilaisen ja eri puolilla maailmaa asuvien ihmisten äänellä. Välillä hiljennytään arkisten ilojen ja surujen äärellä, välillä sydän on täynnä kiitollisuutta, välillä pakahtumisillaan tuskaan ja murheeseen. Joskus muistetaan niitä läheisimpiä, joskus kannetaan huolta koko maailmasta.

Jokamiehen lyhyeen aamuharjaukseen jää helposti koukkuun. Tervetuloa!

Rukous

Herra,
tämän päivän rukous
on hiljainen.
Herra,
tiedät sen,
mitä tarvitsen,
mitä kaikki tarvitsemme.
Aamen.

(Irja Aro-Heinilä)

NAULAN KANTAAN

Monet ihmiset valittelevat, etteivät syystä tai toisesta voi tehdä muuta kuin rukoilla. Vähättelyn saisi lopettaa, sillä rukoileminen on vähintään yhtä tärkeää kuin teot.

Kansan raamattuseuran kouluttaja
Maikku Saarinen
Tampereen Kirkkosanomat 31.8.

Nettipapit lienevät hyviä kokeiluja. Pubipappi on varmasti parempi kuin televisioruudussa näkyvä poppipappi. Joku, joka on vieressä, eikä puhu jostain kaukaa. En väitä, että esimerkiksi nämä ovat parhaita keinoja tai edes toi-

mivia. Yritän kuvata oikeaa asennetta.

Toimittaja **Riku Siivonen**
Tuore oliivipuun lehti, elokuu 2007

Väitän, että jos naiset olisivat vaienneet seurakunnassa, kirkko olisi jo aikaa kuivunut rusinaksi.

Sairaalapastori, valt. maist.
Teemu Paarlahti
Tampereen Kirkkosanomat 16/2007

Tieteellä ja teknologialla on ollut jo riittävästi aikaa ratkaista ympäristöongelmat. Mutta eivät pysty ratkaise-

maan niiden perimmäistä syystä, joka on ahneus. Ahneuteen ei pure kuin evankeliumi.

Biologi **Lennart Saari**
Kotimaa 13.9.

Kirkko on oman hurskaan sisäpiirinsä vanki. Suurin osa suomalaisista on kaappikristittyjä ja Luojan salarakkaita. Suurin haasteemme on siinä, miten voisimme parhaiten tukea juuri heitä.

Helsingin srk-yhtymän viestintäjohtaja
Seppo Simola
Taloussanomien 14.11.2007

– Uudessa seurakunnassa pitää eliminoida kuntarakenteen muutoksesta tulevat haitat ja ottaa siitä hyödyt irti, sanoo projektityöntekijä Juha Tuohimäki.

Piirjo Silveri

Sastamalan seurakunta hahmottuu hiljaksiin

Kuntaliitoksen vanavedessä syntyvää Sastamalan seurakuntaa on pohjustettu pitkin syksyä.

Hanketta valmistelevaan ohjausryhmään on kuulunut johtavia luottamushenkilöitä, taloushallinnosta vastaava viranhaltija sekä kirkkoherra Vammalan, Keikyän, Kiikan, Mouhijärven ja Punkalaitumen seurakunnista.

Kun Punkalaitumen kunta päätti 10. joulukuuta jättäytyä pois kuviosta, samalla myös seurakunta.

Vammalassa jo totuttu

Sastamalan seurakunnan hallintorakenne on hahmottumassa myös JHTT-tilintarkastaja Juha Tuohimäen päässä, työpöydällä ja kannettavan tietokoneen muistissa. Projektityöntekijä Tuohimäki aloitti ohjausryhmän apuna syyskuussa. Hänen selvityksensä – ja ehdotuksensa kirkkovaltuustolle – valmistuu tammikuun loppuun mennessä.

Mäntsälässä asuva konsultti on kiertänyt kuulemassa tunteja, kuuntelemassa näkemyksiä, tutustumassa seurakuntien toimintoihin ja ihmisiin.

Tienoo on miehelle tuttua.

– Olen syntynyt Siurossa, mutta isovanhempani ovat Karkusta. Heidät on haudattu Sastamalan kirkolle.

Kiinnostuneena Tuohimäki vertailee kahden seurakunnan syntyvaiheita, sillä hän on mukana myös Naantalien, Merimaskun ja Rymätylän kuviossa. Saaristokaupungin perustaminen 2009 alussa varmistui loppukesällä, mutta rannikon seurakunnissa keskustelu käynnistyi kunnolla vasta loppusyksyllä.

Tuohimäen mielestä Vammalan seudulla palapeli vaikuttaa aika tasavertaiselta. Mistään ei ole aistittavissa ylimielinen suhtautuminen, kuinka iso nielaisee pienempänsä tai kuinka suuri ja rikas armeliaasti ottaa pienet ja köyhät kylkeensä.

– Täällä liitos ei ole uusi asia. Karkun ja Suodenniemen myötä siihen on totuttu.

Seurakuntaidentiteetille paikallisuus on arvo sinänsä. Tämä on aina otettava huomioon kun seurakuntia lyöttäytyy yhteen.

– Ihmisille on tärkeää, että on oma pappi, kirkko, nimi, hautausmaa.

Sen sijaan Tuohimäki perää, pitääkö kaikilla olla oma hallinto, kiinteistö- ja hautausoimi, atk-järjestelmä ja muut tukitoiminnot.

– Näitä on mahdollista järjestellä, järjeistää ja saavuttaa kustannussäästöjä.

Iso kiinteistömassa nostattaa

kulmakarvoja, tiloja on paljon. Tuohimäki on joutunut pyörittelemään esimerkiksi kysymystä, kuinka monta leirikeskusta tarvitaan ja miten ne kaikki saadaan tehokkaaseen käyttöön?

Marraskuussa ohjausryhmä nimesi kuusi työalakohtaista ryhmää: diakonia ja lähetys, kasvatus, jumalanpalvelus ja musiikki, kiinteistö- ja hautausoimi, talous ja henkilöstöhallinto sekä viestintä, kirkonkirjojenpito, kirkkoherranvirasto/palvelupisteet ja arkistointi.

Suunnitteluprosessissa ovat seurakuntien kaikki työntekijät. Tammikuussa joka ryhmä alkaa tykönsä pohtia muutoksen vaikutuksia omalla työalallaan. Käytäntöjä pitää viilata, kun erilaiset toimintakulttuurit tai tavat tehdä työtä kohtaavat. Nyt luodaan yhteisiä, yhteneväisiä pelisääntöjä.

Kappeli vai piiri?

Sastamalassa vankinta kannatusta on saanut kappeliseurakunta, tosin Etelä-Tyrvään kaltaisen piirimallin puolestapuhujakin on ollut. Vammalassa on jo kaksi kappeliseurakuntaa. Toimiiko kokonaisuus, jos niitä on viisi?

Juha Tuohimäki uskoo että kyllä.

– Kappelien toimintaa säätelee

ohjesääntö, joka yksityiskohtaisesti määrittelee paikallisten asukkaiden päätösvallan. Kappeliseurakunnalla on oma kappalainen, jonka se saa itse valita. Muut työntekijät valitsee kirkkoneuvosto, mutta kappelineuvosto saa antaa lausunnon.

Kappeliseurakunnan kappalaisella on läsnäolo-oikeus kirkkoneuvostossa. – Se ei tarkoita, että olisi pakko olla aina mukana. Silloin läsnäolo on tarkoituksen-

mukaista, kun käsitellään jotakin omaa aluetta koskevaa asiaa.

Kukin yhdistyvä seurakunta hyväksyy viimeistään helmikuussa aiesopimuksen, jossa määritellään, kummalla mallilla jatketaan eteenpäin. Päätöksen seurakuntarakenteesta tekee uusi kirkkovaltuusto 2009 alussa.

Lopullisen ratkaisun tekee kirkkohallitus, joka määrää Sastamalalle myös kirkkoherran, talousjohdon, pääkirkon, seurakunnan nimen, papiston ja henkilökunnan siirrot.

Palvelut eivät heikkene

Tulevaisuudessa Tuohimäki näkee enemmän mahdollisuuksia kuin mörköjä. Seurakunnan palvelut eivät heikkene.

– Päinvastoin. Tarkoitus on turvata ja parantaa toimintaa kaikkien alueella. Joitakin erityistyömuotoja voi tulla jopa lisää, kun on enemmän resursseja.

Visioissa siintää uusia kohderyhmiä, joille on ollut niukalti tarjottavaa.

Mieleen tulevat esimerkiksi syrjäytymisvaarassa olevat nuoret eläkeläiset. Heille ja vastaaville ryhmille on helpompi kehittää jotakin, kun seurakunta on nykyistä laajempi. Samoin musiikkityö voi monipuolistua. Tietyissä paikoissa saattaa nyt olla vireää kuorotoimintaa, vetäjien puuttuessa toisissa taas ei mitään. Innostunut osaa pystyisi organisoimaan toimintaa koko seurakunnan alueelle!

Sastamalaa suunnitellaan puheissa ja paperilla koko ensi vuosi, mutta varsinainen tulikaste alkaa vasta arjessa eli 1.1.2009.

– Muutosprosessin läpiviemisessä vaaditaan vahvaa johtajuutta. Kirkkoherran rooli on silloin tärkeä. Hänellä ja koko seurakunnalla on edessään mielenkiintoinen mutta haastava tehtävä, Tuohimäki ennustaa.

Pirjo Silveri

Kolme haki Karkkuun kappalaiseksi

Karkun kappalaisen virkaan oli kolme hakijaa: Esko Halivaara, Lauri Salminen ja Eija Santahuhta.

Tampereelta kotoisin oleva Halivaara, 55, vihittiin papiksi 1983. Hän toimii nykyään Uudenkaupungin kirkkoherrana. Merivoimien esikunnan kenttärovastina Turussa työskentelevä Salminen on 47-vuotias. Hänen juurensa

ovat Nokiassa ja pappisura alkoi 1989. Porissa syntynyt Santahuhta vihittiin papiksi 1991, ja hän aloitti joulukuun alussa seurakuntapastorina Merikarvialla.

Karkussa yli 30 vuotta työskennellyt rovasti Arto Jaatinen jää eläkkeelle vappuna 2008. Kappelineuvosto valitsee hänelle seuraajan tammihelmikuussa.

Melkein euro jokaiselta yhteisvastuulle

Vammalassa jokaiselta seurakunnan jäseneltä heltisi tänä vuonna 0,99 euroa yhteisvastuukeräykseen, jonka teemana oli Ehjä lapsen mieli. Tuotolla tuetaan Perussa ja Suomessa lapsia, joiden vanhemmilla on mielenterveyden ongelmia.

Helmikuussa starttaava 2008 keräys työllistää kehitysvammaisia suomalaisia ja maataan jälleerakentavia liberalialaisia. www.yhteisvastuu.fi

Keräystuloksia 2007

Seurakunta	e/jäsen	Yhteensä e
Vammala	0,99	14 356
Kiikka	2,51	5 368
Keikyä	1,39	2 980
Mouhijärvi	2,11	5 712
Punkalaidun	1,42	4 604
Turun arkkhiippakunta	0,99	562 687
Koko maa	1,16	5 024 288

Sastamalan seurakunta

(luvut vuodelta 2006, Vammalaaan lisätty Suodenniemen tiedot)

	Vammala	Mouhijärvi	Äetsä	Sastamala
Seurakuntalaisia	14 535	2 704	4 287	21 526
Kirkkovaltuutettuja	27	15	19	33
Kirkollisveroprosentti	1,65	1,75	1,75	–
Työntekijöitä	44	10	16	70
Toimitiloja				
kirkot ja kappelit	8	2	2	12
hautausmaita	7	2	2	11
seurakuntataloja	3	1	2	6
leirikeskuksia	2	0	1	3
pappila/kanttorila	4	1	1	6
virastotaloja	1	–	1	2

LUOTTAMUSHENKILÖLTÄ

Kuka? Pertti Järvinen
Mikä? Toimitusjohtaja.
 Kirkkovaltuuston pj (vsta 1999, kirkkovaltuutettu vsta 1995)
Perhe? Vaimo Terhi, hammaslääkäri ja 4 aikuista lasta
Harrastukset? Maailmanpolitiikan ja talousasioiden seuraaminen, golf ja muu liikunta, musiikki/virret, suvun kesähuvilan hoito, viikon kalastusloma Lapissa

Pitkäaikaisena luottamusmiehenä olen saanut syvällisesti perehtyä seurakunnan toimintaan ja rakenteeseen. Tutuiksi ovat tulleet useimmat työntekijät, vaikka eniten keskustelen kirkkoheran ja taluspäällikön kanssa – hehän hallinnollisesti johtavat seurakuntaa.

Tuen mielelläni johtavia viranhaltijoita samoin kuin kirkkoneuvostoa, koska valmistelu ja päätökset ovat tärkeitä. Vastuu on suuri ja meidän luottamushenkilöiden pitää olla sitä jakamassa.

Vammalan seurakunnan asiat on hoidettu hyvin. Talous täytyy tulevaisuudessakin pitää kunnossa.

Yhteisten verorahojen kanssa on oltava vielä tarkempi kuin omien rahojen! Päätäjien tehtävä on valvoa viranhaltijoiden ehdotuksia ja eurojen käyttöä, koska monenlaisia tarpeita ja esityksiä tulee koko ajan eteen.

Syyskuusta asti on käyty seurakuntien liitosneuvotteluita, joihin jouduin virkani puolesta puheenjohtajaksi. Ihan helppoa ei ole ollut. Kulttuurit ovat hyvin erilaisia, päätöksenteoltaan ja suunnitelmallisuudeltaan.

Vammalassa on jo vuosia tehty kirkon hallinnon ohjeiden mukaiset talous- ja toimintasuunnitelmat, kiitos jätävän taluspäällikön sekä hyvin organisoidun työalatoiminnan vetäjiin.

Organisaatioissa on tuki kehittämisen varaa, ja olemme paljon keskustelleet ns. johtavien viranhaltijoiden tarpeista. Kun pienet seurakunnat ympäriltä on tarkoitus liittää Vammalaan, on mietittävä, miten saadaan sovittua yhteen kaikki työntekijät, sekä

työaloittain että maantieteellisesti. Tehtävä ei tule olemaan helppo.

Aikamoiseksi haasteeksi nousee myös kiinteistöjen ylläpito. Joka seurakunnassa on vireillä isoja investointeja, joita esitetään jo ensi vuoden talousarvioon hyväksyttäväksi. Pelkään, että tulevaa ajatellen syntyy ylikapasiteettia. Seurakuntaliitoksen etuja pitäisi nimenomaan olla hallinnolliset säästöt ja resurssien tehokas käyttö.

Me Vammalassa olemme tosisaan oppineet, mitä suuri kiinteistömassa ylläpito- ja korjauskuluneen tarkoittaa taloudelle. Toivonkin nyt vastuullisuutta esityksissä ja päätöksissä. Jos hankkeita siirtää, niitä voi katsoa yhdessä parin vuoden päästä. Silloin on helpompi arvioida, mitä ja missä tarvitaan.

Lopuksi pari sanaa naispappeudesta, jonka vatvomiseen kaikki ovat väsyneitä ja tuskastuneita. Kun Jari Rankista koskeva päätös tuli tuomiokapitulista, aihe alkoi ikävästi uudelleen velloa. Asialle pitäisi saada nopeasti lopullinen rat-

kaisu, ettei seurakuntaa rikkova prosessi loputtomasti jatku.

Muuta ratkaisua ei ole eikä tule kuin että kaikki papit suostuvat alttariyhteistyöhön kaikkien pappien kanssa. Nyt on aika ottaa Raamattu kauniiseen käteen ja keskittyä lukemaan sen muita kohtia kuin mitä naisesta Paavalin aikaan sanottiin.

Joulu, Jeesuksen syntymä, elämä, kärsimyskuolema, opetus, ihmeteot, pääsiäinen, syntien anteeksiantamus, armo, lunastus, pelastus, armahdus, iankaikkinen elämä. Eikö siinä ole kylliksi papille puhumista ja meille kaikille vastaanotettavaa sanomaa?

Toivon työrauhaa seurakunnan sisälle ja toivotan iloista joulua kaikille vammalalaisille

Pertti Järvinen

Paanussa alkava uusi sarja esittelee seurakunnan päättäjiä. Luottamushenkilöitä-palstalla he kertovat ajankohtaisia kuulumisia.

Leirimajan uudisrakennukseen tulee yhteensä 13 huonetta, rippikoululuokka, pieni keittiönurkkaus sekä vessa- ja suihkutilat. Majoitusrakennus valmistuu ensi kesäksi.

Wau mikä maja!

Satunnaisesti Sammaljoentietä huristeleva hieraisee Leirimajan kohdalla silmiään. Wau, mikä komea rakennus kalliorinteen laelle mäntyjen keskelle on noussut!

– En tiedä, voiko tätä enää mäkäksi kutsua. Entiseen verrattuna muutos on melkoinen, hymyilee työmaan työnjohtaja **Juha Kauppila**.

Maisema Houhajärvellä on nyt aivan erilainen kuin kesäleirien aikaan. Syyskuun alussa yhden illan ja yön aikana vanhat pikkumokit nostettiin kuorma-auton lavalle ja kuskattiin Kiikkaan, Äetsän seurakuntayhtymän leirikeskukseen. Urakka oli toteuttajilleen haastava, ja tien varrella paikalle osuneille näkemisen arvoinen.

Sitten tontille tulivat Rakentajan Palvelu Oy Reponen ja Järvisen miehet, jotka rupesivat nostattamaan tilalle nykyaikaista majoitusrakennusta. Kerrosalaa tulee 484 neliön verran.

Kalusteet rentoa tyyliä

Työmaalla hommat ovat edenneet ripeästi. Marraskuun puolivälissä tehtiin vesikattoa ja levytettiin seinä.

– Vaikka syksyllä satoi paljon, maapohja ei mennyt liejuksi. Rakennuspaikka on muutenkin hyvä, perustaltaan vankka, Kauppila kehuu.

Urakoitsija toivoi, ettei tulisi paljon lunta ennen kuin rakennus saadaan ulkopuolelta siihen kuntoon, että talvi saa tulla. Ilmojen haltija oli suosiollinen, ja harjakkaisia päästiin viettämään marraskuun lopussa.

Kun katto on pään päällä ja ikkunat paikallaan, sisällä voidaan jatkaa talvisydännäkin. Ensimmäisinä edessä ovat lattiavalut, pohjatasaukset, väliseiniin pystytykset, putki- ja sähkötyöt.

Myös seurakunnan taluspäällikkö **Paula Laasanen** on tyytyväi-

nen, kun on pysytty hyvin aikataulussa.

Uudisrakennukseen tilattiin kalusteet Huittisista. Satakunnan vankila valmistaa kaikki kerrosmalliset sängyt, pöydät ja tuolit huoneisiin ja rippikoululuokkaan, sohvat oleskelutiloihin. Nuorekasta, rentoa tyyliä, lujaa tekoa.

– Leirikeskuksen kaltainen paikka on kovassa käytössä. Siksi kestävyys on tärkeä ominaisuus, Laasanen sanoo.

Leirimajan peruskorjaus on seurakunnalle iso investointi, joka on jaksotettu usealle vuodelle. Kokonaisuudessaan sen määrä valmistua 2008. Ensi vuoden talousarvioon on varattu 571 000 euroa, ja summaan sisältyy kaivattu keittiöremontti sekä uusi kotta ja liiteri.

Pirjo Silveri

Homoliiton siunaaminen jakaa kansaa ja kirkkoa

Homoliittojen kirkollinen siunaaminen jakaa jyrkästi mielipiteitä.

Tuoreen tutkimuksen mukaan 45 prosenttia suomalaisista vastustaa rekisteröityjen parisuhteiden siunaamista. Toisaalta 40 prosenttia on sitä mieltä, että homojen ja lesboparin tulisi siunaus saada.

– Torjuntia ja kannattajia on väestössä lähes yhtä paljon, mutta alueelliset, sukupuolten väliset ja ikäluokkien väliset asenne-erot ovat huomattavia, sanoo Kirkon tutkimuskeskuksen johtaja **Kimmo Käriäinen**.

Kirkon sisällä homoseksuaalisuudesta käydään laajaa keskustelua. Laineet lyövät korkealla, kun asetelmassa on kaksi täysin vastakkaista kantaa, ja molemmilla näkemyksensä tueksi paljon hyviä perusteluita.

Vammalan kirkkoneuvoston varapuheenjohtaja **Maiju Vuorenoja** on istunut tänä vuonna viisi pitkä päivää Helsingissä kirkon parisuhdelakiseminaareissa. Niissä hiippakuntien ja kirkkohallituksen edustajat sekä piispat ovat kuulleet asiantuntijoita ja keskustelleet aiheesta raamatuntulkinnan, kristillisen etiikan, muiden kirkkojen kokemusten, lääketieteen, ihmiskuvan, sielunhoidon ja lainsäädännön näkökulmista.

Arkkhiippakunnan edustajana seminaareihin osallistunut Vuorenoja sanoo, ettei hänen oma mielipiteensä ole matkan varrella juuri muuttunut.

– Homouden ja homoseksuaalin kirkon työntekijänä hyväksyn, se ei ole minulle ongelma, mutta homoliiton siunaamista ja omaa toimituskaavaa siihen en kannata. Naisen ja miehen muodostama ”perussolu” on normaali, eikä avioliittoa pidä sotkea homoliiton siunaamiseen. Nämä liitot

eivät ole keskenään yhteismittalaiset. Sitä kyselen, voisiko tilanteessa käyttää jotenkin esimerkiksi kodin siunaamista?

Tarpeeksi selkeät ohjeet

Erityisesti lääketieteen ja juridiikan puolen puheenvuorot ja kommentit – Vuorenojan mielestä uskon ja teologian rinnalla ”konkreettisemman tuntuiset asiat” – antoivat ajattelemisen aihetta ja uutta näköalaa.

Hieman hätkähdyttävää oli kuulla, että rekisteröityjen parisuhteiden takia seurakuntiin voi syntyä samantapaisia ongelmia kuin on nähty naispappeuskysymyksessä, esimerkiksi Hyvinkäällä.

– Sitä toivon, että säännöt ja ohjeistus seurakunnille ovat niin selkeät, etteivät luottamushenkilöt tai kirkkoherra joudu päävadille.

– Jos kirkossa tehdään päätös homoliittojen siunaamisen kaavasta, uskon ettei se toteudu ihan äkkiä. Vielä on pitkä tie kuljettavana. Paljon ratkaisuun vaikuttaa myös uuden kirkolliskokouksen kokoonpano.

Alkuvuonna homokeskustelu siirtyi hiippakuntiin. Piispa **Mikko Heikan** johtama parisuhdelakityöryhmä haluaa selvittää, mitä kirkon piirissä eri puolilla maata asiasta ajatellaan. Työryhmä antaa oman mietintönsä piispainkokoukselle 2008 lopulla. Piispainkokoukselta asia siirtyy aikanaan kirkolliskokoukselle.

Pirjo Silveri

Lisää aiheesta (mm. seminaarien puheenvuorot ja kommentit) osoitteessa <http://evl.fi/kirkotjahomoseksuaalisuus>

Piilo Silven

Joulupukin maineen palautus

Ennen muinoin adventtikalenterissa oli 25 luukkuja. Viimeisestä avautui seimessä nukkuvu Kristuslapsi. Nyt sama tuote on nimeltään joulukalenteri. Sen päättää luukku numero 24, jonka takana on lahjoja jakava joulupukki.

Joulupukin on nähty kadottaneen joulun alkuperäisen tarkoituksen, kun Jeesus-lapsen paikan on otattanut kaupallisen joulun ilmentymänä pidetty punanuttu, mielikuvitusahamo.

Mikä ihmeen pukki? Mitä tekemistä sillä on Jeesuksen syntymän tai yleensä lahjojen jakamisen kanssa? Oliko ennen paremmin, ja uskottiinko silloin joulupukkiin?

Suomalaisessa perinteessä sekoittuu kaikkien joulu-ukkojen ja pukkien kantaisän, Pyhän Nikolauksen ja hänen pukkinsa (tai pääsinsä) yhteiselo.

Vähässä-Aasiassa Myrassa 300-luvulla eläneen piispa Nikolauksen kerrotaan kuljettaneen joulupaaston aikana mukanaan kahlehdittua pukkia, esimerkkinä siitä, kuinka syntyvä Kristus kahlitsee synnin voiman ja paholaisen. Näppärä esimerkki, jolla oli kauaskantoiset seuraukset.

Nikolauksesta tuli muutenkin kuuluisa mies, pyhimys. Hän oli tunnettu hyväntekijä, joka tuntemattomana lahjoitti köyhille lahjoja, rahaa ja ruokaa.

Pyhimyselämäkerrassa kuvataan, kuinka Nikolaus heitti varattoman kodin ikkunasta kolmelle tyttärelle säkissä kultakimppaleen, ja mahdollisesti heidän myötäjäisensä, naimisiin menonsa ja esti heitä joutumasta prostituoiduiksi, tuon ajan ainoaan naimattomien naisten ammattiin. Näin Niko-

lauksesta tuli myös vanhojenpiikojen ja prostituoitujen suojelupyhimys.

Tasauksen ateria

Alusta pitäen Nikolaus koettiin salaperäisenä hahmona, aikansa Batmanina, kaksoiselämää viettävänä hyväntekijänä. Tuntemattoman lahjoittajan maine, köyhien ja osattomien avustaminen ja kansan opettaminen konkreettisin esimerkein ruokki kansan mielikuvitusta.

Hänestä kehittyi aikojen saatossa esikuva Kristuksen hyvydestä ja Jumalan suurimman lahjan, ansaitsemattoman armon, tulkki.

Nikolauksesta tuli katolisen Euroopan ja Amerikan Santa Klaus, joka tiputtaa lahjat savupiipusta yöllä. Kukaan ei häntä näe eikä tunnista. Lahjat hän jakaa pie-

nille ja ansiottomille, lapsille, jotka varmasti ovat olleet myös tuhmia, kiukutelleet ja uhmanneet. Myös aikuiset ja hyväosaiset saavat Santan lahjoja, mutta ovatpa hekin syntisiä ja siten ansiottomia. Sanoma menee perille – ja etenee yhä korostuen kristinuskon levittäytyessä kohti pohjoista.

Suomeen pukkitraditio tuli Skandinaviasta 1800-luvulla, ruotsalaispukilla oli päässä olkisarvet ja yllä karvainen turkki. Perinne eli etenkin joulunajan lopetuspyhänä. Loppiaista seuraavana Nuutinpäivänä nuorisot ja vähän vanhemmat vähäosaiset pukeutuivat nurin käännettyyn turkkiin. Kulkueena kierreltiin talosta taloon, syötiin jäljelle jääneitä jouluruokia ja juotiin tarjottuja viinaryppyjä.

Ei hullumpi tasauksen ateria! Taloissa oli ruokaa ja juomaa, ja juhlan kunniaksi se jaettiin loppuun saakka niin että pahanpohjimmainenkin, talojen vaurauteen ansioton, sai osansa.

Tontut pukin asialla

Katoliseen/luterilaiseen Suomeen juurtunut traditio tontuista joulupukin apulaisina on täysin skandinaavinen. Alun perin tonttu oli kodin ja sen talousrakennusten pelättävä, lepyttävä haltia, jonka suojeluksessa riihen, aitan tai saunan käyttäjän oli noudatettava tarkoin käyttäytymissääntöjä.

Muinaisuskontojen ja kristinuskon kohdatessa kodinhaltiat alistettiin kristinuskon pyhimyksen, Nikolauksen, palvelijoiksi ja apulaisiksi. Vanhoille järjestyksenvalvojille oli käyttöä.

Tontuilla ja niiden kylläävällä läsnäololla kasvatettiin ja peloteltiin yhä lapsia: tontut vahtivat, olivatko lapset kilttejä ja raportoivat Pukille kunkin talon kiltteystilanteen. Tontut määrittivät lahjojen runsauden ja viime kädessä jopa sen, saavatko erityisen tuhmat lahjan sijasta risuja.

Joulupukin avainrepliikki ”onko täällä kilttejä lapsia” on aina jännittävä. Kaikki lapset joutuvat siihen vastatessaan valehtelemaan, mutta niin tarkasti tuo alun perin olkisarvipäinen pukki on omaksunut Pyhän Nikolauksen roolin, että antaa armon käydä oikeuden edestä.

Pukki edusti uutta, armoa. Tontut vanhaa, lakia.

Tikkareita laavuun

Monet uskomustraditiot sinnittelevät elävänä äärimmäisen sitkeästi. Vuosisatoja vanhat tavat ja uskomukset ovat edelleen yleisiä, vaikka niiden alkuperää ja tarkoitusta ei enää tiedosteta.

Nikolauksen metodi on käytössä esimerkiksi partiolaisilla. 13-vuotias Meri kirjoittaa pelottelumatkasta, jonka hän partiotovereidensa kanssa teki naapurivartion yöleirille:

”Illalla pimeässä hiivimme vartion majoitteen lähelle. Aloimme paukuttaa ämpärillä järven jäätä, kiljahtelimme ja tömistelimme jaloilla maata. Kun pääsimme aivan lähelle laavua, jossa tytöt nukkui-
vat, heitimme tikkareita suuaukosta sisään. Lopuksi viskasimme laavun päälle ison karkkipussin ja lähdimme pois paikalta.”

Näin Nikolauksen tekisi, ei luntatupaakaan, vaan nimettömänä lahjoittajana karkkia kavereille.

Brittiläinen Santa Claus on emigranttina joutunut luopumaan joistakin vanhoista Nikolaukseen yhdistetyistä piirteistä. Australian Sydneyssä yritettiin tänä vuonna kieltää joulupukilta englanninkielisissä maissa perinteinen ”ho ho ho” -huuto. Se pelottaa lapsia ja loukkaa naisia, koska ”ho” tarkoittaa slangissa prostituoitua.

Jotenkin pyhän miehen pitää tiedottaa tulostaan; joten tilalle ehdotettiin huutoa ”ha ha ha”. Niin, Nikolauksen maine ilotyttöjen suojelupyhimyksenä elää vielä vuonna 2007. Mahtaako uusi ehdotettu huutomuoto muuttaa traditiota?

Joulupukki on siis olemassa. Se kysyy yhä, onko täällä kilttejä lapsia. Ennen kuin tuhmat ehtivät ilmoittautua, pukki kyllä jakaa lahjat sekä hyvillä että pahilla. Se on kristillistä perinnettä aidoimmillaan.

Tosin Nikolauksen ja joulupukin idea lahjojen kaikille jakajana ja ansaitsemattoman armon ilmaisijana on vetetty historiassa uesti. Puhumme syystäkin kaupallisesta joulusta ja kulutusjouluista. Alkuperäisen mallinsa mukaisena joulupukki on kuitenkin mainettaan parempi; hän antaa, tasaa, välittää ja huolehtii. Eläköön joulupukki ja tontut.

Hannu Kilpeläinen

SANAA SASTAMALASTA

Lapsuusmuistoista esiin nousevat kansakoulun alaluokkien ajan joulut 1960-luvun Hämeenkyrössä.

Joululoma alkoi jo monta päivää ennen joulua ja jatkui loppiaisen yli. Silloin meillä oli isän ja sisarusten kanssa tapana tehdä hiihtolatu koululle. Tietä pitkin koulumatkaa kertyi neljä kilometriä, hiihtäen suoraan metsän poikki ja joen yli vain 2,5 kilometriä. Vuodenvaihteeseen mennessä oli satanut niin paljon lunta, että ladun sai vaivattomasti tehtyä ja jokikin oli jäänyt kestävään jäähän.

Joululahjoja odotettiin malttamattomana. Kummit, mummut, papat, isä ja äiti hankkivat lahjat hyvissä ajoin, ja äiti katki ne, jotta salaisuudet säilyisivät aattoilta asti. Me sisarukseni kolumsimme lahjasäkkiä vintin joka nurkasta. Kun riittävän sitkeästi etsimme, löytyihän piilopaikka aina.

Paketteja tunnustellen ja helistellen yritimme saada selville sisällön. Saimme yleensä hyödyllisiä ja tarpeellisia tavaroita. Vaatteet, sukset ja monet olivat toivottuja, lisäksi tuli leluja, suklaata ja pelejä.

Kummitäidin tyttömäiset, jopa naiselliset lahjat ovat jääneet erityisesti mieleen. Olin noin kymmenvuotias, kun jouluna sain ensimmäisen käsilaukkuni ja hajuveden. Kummitäiti halusi ilahduttaa ylellisillä lahjoilla, ja siinä hän todella onnistui. Olin ikionnellinen. Käsilaukku oli muovinen vaaleansininen, ja siinä oli kullalle kiemaltava olkahihna.

Joulua valmisteltiin aina koko perheen voimin. Aattoaamu oli vielä työntäyteistä ja kiireistä, kun viimeiset joulusiivot ja ruuat piti saada valmiiksi. Kuusi tuotiin sisään ja me lapset koristelimme sen. Isommat ja pidemmät koristelivat yläöksat ja latvan, nuoremmat ja lyhyemmät alaöksat.

Kun kello löi 12, äiti, isä ja me kuusi lasta hiljennimme kuuntelemaan joulurauhan julistusta Turusta. Siitä alkoi joulu. Omasta pihasta ei ennen tapaninpäivää saanut mennä muualle kuin joulukirkkoon.

Kirkollisista juhlapyhistä joulu on aina ollut minulle ylitse muiden. Yhä se katkaisee arjen kiireen. Vapahtajan syntymäjuhlan kunnoittami-

nen suo mahdollisuuden olla yhdessä rakkaiden ja läheisten kanssa.

Aika kuluu uskottoman nopeasti. Joulun merkitys on säilynyt eri ikäkausina – omassa lapsuudessa, omien lasten ollessa pieniä ja nyt kolmen lapsen isovanhempiana.

Sukupolvet vaihtuvat ja joka joulu on erilainen, mutta perusasiat eivät muutu. Viime jouluaattona vielä vierailimme Hopun vanhainkodissa tervehtimässä anoppia, joka oli tuolloin jo hyvin heikkona. Kävimme sytyttämässä kynttilän vanhempieni sekä appiukon haudalle. Aattoilta vietimme lasten ja ensimmäisen lapsenlapsen kanssa. Alle vuoden ikäistä Eemeliä kiinnostivat lahjoissa eniten paperit.

Samaan tapaan kuin ennen hiljennimme taas jouluun. Muistamme läheisiämme, käymme iltahämärissä vanhempieni ja appivanhempieni haudalla sytyttämässä kynttilät. Vietämme aikaa lasten ja lastenlasten kanssa. Eemeliä var-

Elina Kimpanpäällä sylissä ovat lastenlapset Lassi, 2 kk (vas.) ja Miia 4 kk, vieressä keinuttelee Eemeli 1 v 8 kk.

Joulun lapsia

masti kiinnostaa jo pakettien sisältö enemmän kuin kaunis ulkokuori, nuoremmat Miia ja Lassi ehkä vain ihmettelevät joululahjojen avaamiseen liittyvää hälinää.

Yhdessäolo läheisten kanssa on saanut entistä syvemmän merkityksen, kun on saavuttanut tämän arvokkaan mummun aseman.

Elina Kimpanpää

Kirjoittaja on fysioterapeutti ja kirkkovaikkuuden jäsen

Siihen aikaan antoi keisari Augustus käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verollepano. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Quiriniuksen ollessa Syyrian käskynhaltijana. Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.

Jouluevankeliumi on tu-
tuimpia ja rakastetuimpia
kohtia Raamatussa. Se lue-
taan kirkossa joka vuosi jouluaat-
tona, jouluyönä ja jouluaamuna,
vaikka yleensä tekstit vaihtelevat.

Kirkkovuoden kutakin pyhä-
päivää varten on kolme tekstiä; yk-
si Vanhasta testamentista, yksi Uu-
den testamentin kirjeistä, yksi evan-
geliumeista. Saarnan voi pitää mistä
tahansa näistä, mutta yleensä pappi
valitsee juuri evankeliumin.

Käytössä on kolme vuosikertaa,
mikä käytännössä tarkoittaa teks-
tien toistumista kolmen vuoden vä-
lein. Eri vuosikerrat ovat keskenään
tasavertaisia. Kirjojen kirja pääsee
näin jumalanpalveluselämässä mo-
nipuolisesti esiin.

Kaikissa vuosikerroissa sama
teksti on myös neljäntenä advent-
tina, joka on omistettu lasta odotta-
valle Marialle (Matt. 1:18–24).

Vammalan seurakuntapastori
Eetu Myllymäki, 26 valmistautuu
ensimmäiseen joulusaarnaansa. Sen
hän tekee mielellään, vaikka papin
työssä ehkä mieluisinta ovat toimi-
tukset.

– Niissä tulee vastaan niin mon-
enmoista elämänkohtaloa. Syn-
tymän ja kuoleman liturgia, se pe-
ruskristillinen sanoma, mitä pappi
julistaa. Täällä synnyttään ja täällä
kuollaan – siinä ollaan perimmäi-
sen äärellä.

Saarnan valmistamisessa paras-
ta on, kun saa rauhassa mietiskellä
asioita ja tutkia Raamatun sanaa. –
Itsekin oppii koko ajan.

Myllymäki kertoo, että joskus
opiskeluaikana kun oli runsaasti ai-
kaa, saarnan saattoi rakentaa mah-
duttamalla sisään kaikki kolme päi-
vän tekstiä.

– Nyt pappina olen keskittynyt
vain evankeliumitekstiin.

*Niin myös Joosef lähti Galileasta,
Nasaretin kaupungista, ja meni
verollepanoa varten Juudeaan,
Daavidin kaupunkiin Betelehe-
miin, sillä hän kuului Daavidin
sukuun. Hän lähti sinne yhdes-
sä kihilattunsa Marian kanssa,
joka odotti lasta. Heidän siellä
ollessaan tuli Marian synnyttä-
misen aika, ja hän synnytti*

Marttilan koulun pääovella on Marttilan ja Sylvään oppilaiden yhteistyönä syntynyt Madonna della Misericordia.

*pojan, esikoisensa. Hän kapaloi
lapsen ja pani hänet seimeen,
koska heille ei ollut tilaa
majapaikassa.*

Kun Myllymäki työstää saarnaa
jouluaatoksi, hän lukee rinnakkain
evankeliumitekstiä ja sen suomen-
kielistä kommentaaria eli selityste-
osta. Käsillä on myös 1200-sivui-
nen englanninkielinen tiiliskivi,
The Oxford Bible Commentary.

– Kommentaarien lukeminen
on lähinnä historiallisen taustan
selvittelyä. Enemmän valmistelusa
korostuu oma mietiskely.

Melkein jokainen seurakunta-
lainen tuntee jouluevankeliumin,
muistaa tarkkaan jopa edellisen
käännöksen tietyt sanat ja ilmauk-
set. Moni pitkään pappina työsken-
nellyt on ehtinyt puhua Luukkaan
toisesta luvusta kymmeniä kertoja.
Löytääkö nuori pappi kirjaimelli-
sesti ikuisuusaiheesta tuoretta ja
houkuttelevaa sanottavaa? Onko
ensikertalaisuus etu vai haitta? Tai
vastaavasti, onko joku vanha pai-
men saarnannut itsensä jo puhki
tutuista jakeista?

Eetu Myllymäki viittaa Helsingin
piispaan Eero Huoviseen, joka sa-
noo iloinneensa, kuinka jouluevan-
keliumista löytää vuodesta toiseen
jotain aivan uutta ja kiehtovaa.

Pastori Eetu Myllymäki on seisahtunut seurakuntien virastotalon seimelle, joka on kirkkoherranviraston Eila Sepän ja Eija...

Seimen lasta muu

– Johtuu varmaan myös siitä, et-
tä kokeneena pappina hän on niin
sisällä ja syvällä tematiikassa.

Taitava saarnaaja saa päivän teks-
tistä irti jotain ennen kuulematonta
ja kuulematonta, ja tämä on tiet-
ysti aina hyvä lähtökohta.

– Jos kuitenkin yrittää liikaa, on
vaara, että silloin menee poskelleen.
On pitkälti fiiliskysymys, paljonko
riskiä uskaltaa ottaa. Saarna ei kui-
tenkaan saa olla vain suoritus! Pa-
pin työn puherumbassa on oikeas-
taan se hyvä puoli, että väkisin tulee
myös tasapaksua ja niitä limboja. Se
antaa tekemiseen nöyryyttä.

*Sillä seudulla oli paimenia yöllä
ulkona vartioimassa laumaansa.
Yhtäkkiä heidän edessään seisoi
Herran enkeli ja Herran kirkkaus
ympäroi heidät. Pelko valtasi
paimenet, mutta enkeli sanoi
heille: "Älkää pelätkö! Minä
ilmoitan teille ilosanoman,*

*suuren ilon koko kansalle.
Tänään on teille Daavidin
kaupungissa syntynyt Vapahtaja.
Hän on Kristus, Herra. Tämä on
merkkiniä teille: te löydätte lapsen,
joka makaa kapaloituna seimessä."*

Saarnaajan tehtävä on puhua Ju-
malasta niin, että kuulija voi uskoa
Kristukseen, jossa Jumala on ilmais-
sutt rakkautensa syntistä kohtaan.

Jouluna kirkossa on paljon vä-
keä, paljon myös "kerran vuodes-
sa" -kävijöitä. Tuleeko papille lisä-
paineita, kun on poikkeuksellisen
otollinen tilaisuus vakuuttaa ja sy-
tyttää Vapahtajan asialle myös ei-
aktiivisia seurakuntalaisia?

– Joulun ja pääsiäiseen latau-
tuu erityisesti, koska niihin kiteytyy
kristinuskon ydin. Siitä tulee enem-
män paineita kuin väenpaljoudesta,
Myllymäki kuittaa.

Onnistuminen edellyttää, että
saarnaaja itse löytää tekstistä sano-

maa ja merkitystä. – Se taas vaatii,
että rauhoittuu ja lopettaa tohotta-
misen, mitä arki työelämässä tup-
paa olemaan. Hiljentymisen kautta
voi löytää uutta perspektiiviä tut-
tuihin asioihin.

Jouluevankeliumissa Eetu Myl-
lymäki askarruttaa erityisesti Ju-
malan ihmiseksi tuleminen, inkarna-
atio.

– Siinä on paljon haastetta, kos-
ka se säteilee kaiken teologian taustalla.
Toisaalta siihen sisältyy yksin-
kertainen usko, Jeesus-lapsi seimes-
sä. Jouluevankeliumissa kohtaavat
yksinkertainen ja salattu.

– Teologis-historiallinen mielen-
kiintoinen kysymys on: kun Juma-
la tulee ihmiseksi, siis materiaksi,
miten se koskettaa meidän maail-
maamme, koko tätä kosmosta? Si-
hen olisi tärkeää löytää vastaus.

*Ja samalla hetkellä oli enkelin
ympäriillä suuri taivaallinen*

Leena Ojala suunnitteli Vammalan Seudun Osuuspankin seimen Via Dolorosan hahmojen pohjalta.

Eero Mäkinen tarkistaa lyhtykynttilää Tyrvään kirkon pihalla. Hän oli mukana rakentamassa isoa seimää, jonka katoksessa on käytetty Pyhän Olavin paanuja ja muuta vanhaa puumateriaalia.

Tyrvään Sanomien ovisyvennyksessä ihastuttaa Kaija Viljasen kaunis asetelma.

Kuusiston käsialaa.

Lupaukset täyttyvät

Liturginen väri on joulunpyhinä valkoinen. Jouluyönä ja -päivänä alttarilla palaa kuusi kynttilää, koska kyseessä on suuri Kristus-juhla.

Jouluaattona ollaan profeettojen lupauksen toteutumisen ovella. Päivän aihe on pelastuksen kaipuu ja lupaus Vapahtajasta. Siksi jouluprofetiat kuuluvat jouluaaton jumalanpalveluksiin silloinkin, kun niissä luetaan muita joulun tekstejä.

Jouluyö on Kristuksen syntymisen yö. Seurakunta kuulee enkelin viestin: "Tänään on teille syntynyt Vapahtaja." Jouluyön messu (enkelten messu) on suuressa osassa kristikuntaa joulunvieton päätapahtuma.

Jouluaamun jumalanpalveluksessa (paimenten messu), joka täällä Pohjolassa on perinteisesti ollut joulun tärkein jumalanpalvelus, lähemme paimenten kanssa Betlehemiin. Siellä näemme sen, mitä on tapahtunut.

Joulupäivän jumalanpalveluksessa (kansan messu) kiitämme Jumalaa siitä, että hän on antanut Poikansa tulla ihmiseksi, veljeksemme, jotta meistä tulisi Jumalan lapsia.

Seija Raesillan aika kuluu kotona käsitöitten parissa, nypläys on yksi harrastuksista.

Moni kaipaa ystävää

Pitkät pyhät katkaisevat arjen. Tiedättehän: virvoittavaa lepoa, riemullista yhdessäoloa monen sukupolven voimin, mieli hyvää, lämmintä, hellää.

Joka kodissa ei ole yhtä kiiltokuvamaista. Neljän seinän sisällä myös riidellään, ryppätään, puretaan vihaa, pelkoja ja aggressioita. Synkät ajatukset eivät väisty, vaikka on suuri juhla. Ahdistus, kipua ja tuska painavat päälle.

Masentunut on entistä masentuneempi, yksinäinen entistä yksinäisempi. Kuka tulisi käymään, kuka välittäisi, kuka kuuntelisi edes hetken? Seurakunnan diakoniatyössä tunnetaan suomalaisten kansantaudin, yksinäisyyden, monta oiretta. Yksi ikävöi puhekumppania, toinen kaipaa tukea pienissä arkiaskareissa, kolmas toivoo kaveria kauppaan tai kirkkoon.

– Jos asiat elämässä eivät ole hyvin, jouluna kriisi helposti kärjistyy, on vaikeuksia sitten avioliitossa, työssä tai millä tahansa alueella, tietää lähimmäistyön vapaaehtoisryntäin kuuluva **Seija Raesilta**.

– Suomessa voidaan aika pahoin, maailma on muuttunut kauhean kovaksi. Nuorilla on ainainen kiire, he eivät enää pysty pysähtymään. Työikäisten paha olo ja stressaava elämäntapa näkyvät usein ulospäin. Moni vanhus on kasvoiltaan ja olemukseltaan paljon rauhallisempi ja tyyneempi.

Talvisotavuonna syntynyt Raesilta kasvoi yhteisvastuuseen lapsuuskodissaan Tapiolankylässä.

Opettajaäiti näytti mallia huolehtimalla kylän vanhuksista ja toimittamalla näiden asioita.

Seija Raesilta työskenteli 30 vuotta kirjastossa Säkylässä ja oli koko ajan tekemisissä eri-ikäisten asiakkaiden kanssa. Laitoskirjastossa hän kohtasi paljon vanhuksia.

Säkylän vuosinaan hän kävi jo tukihenkilökurssin. Ihminen ihmiselle -kurssin Vammalassa käytyään hän päätyi sekä seurakuntaan että Tukitaloon, päivystäjäksi kriisipuhelimeen.

Seurakunnan kautta saamansa ystävän luona Raesilta käy säännöllisesti. Usein vaihdetaan kuulumisia puhelimesta. Yhdessäolo on antoisaa molemmille.

– Meillä on vain viitisentoista vuotta ikäeroa, mutta hämmästelen, kuinka erilainen lapsuutemme on ollut. Kyselen vanhoista asioista, hän kertoo mielellään ja muistaa paljon esimerkiksi sota-ajoista.

Muitakin vanhuksia Raesilta käy katsomassa. Yksi pitkäaikainen, dementoitunut tuttava on Sastamalakodissa, toinen Hopun vanhainkodissa.

– Ehkä joku vuorostaan tulee sitten minun luokseni, kun olen huonossa kunnossa, kotona tai laitoksessa.

Seurakunnan vapaaehtoiset tapaa toisensa kerran kuussa. – Siellä kysellään aina, mitä kuuluu sekä itselle että ystävälle. Vaihdamme kokemuksia, ja jos on ollut jotain ongelmia, niitä yritetään yhdessä ratkoa.

Kuka sopii lähimmäiseksi?

– Sellainen, jolle tällainen ajatus tulee edes mieleen, jolla on aikaa ja valoisa elämänasenne. Toisen luokse ei kuulu mennä omia vaivojaan ja harmejaan kertomaan.

Jos Raesilta haluaisi, kyllä hänelläkin olisi ollut monta syytä valittaa tai katkeroitua. Omaan ja läheisten elämään on mahtunut paljon sairautta ja vaikeita asioita. Rakas aviopuoliso kuoli yllättäen 1993, aivoverenvuotoon 51-vuotiaana.

– Mieheni oli Stormista kotoinen. Yhdessä meidän piti muuttaa takaisin Vammalaan.

Ylhäinen isä päätti toisin. Mies haudattiin Roismalaan, leskeksi jäänyt Seija palasi synnyinkaupunkiinsa yksin 2004. Osasyynä paluuseen oli halu olla lähellä iäkääntä äitiä. Ilo jäi lyhyeksi, sillä äiti kuoli 10 päivää tyttären muuton jälkeen.

Raesilta viihtyy kauniissa kodissaan, myönteinen ajattelu, monet harrastukset ja aktiivinen osallistuminen torjuvat tehokkaasti yksinäisyyttä.

– Jos rupeaa tuntumaan pahalta, laitan ihanaa musiikkia soimaan tai otan hyvän kirjan käteeni.

Joulu kuluu rauhallisesti kotosalla, tyttären perhe viettää pyhiä pienten lastensa kanssa toisella paikkakunnalla.

– Perinteisesti olen jouluna liittmannut koko vuoden valokuvat. Niin aion tehdä nytkin.

Pirjo Silveri

istakaamme

sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen:

– Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa.

Pyhäpäivän teksti ja teema kulkevat saarnaan valmistautuvan ajatuksissa pitkään, vaikka lopullinen muotoilu jäisi viimeiseen iltaan.

– Alitajunta on hyvä kaveri. Toisaalta se johtaa siihen, että pappi on aina vähän kuin töissä. Työstämistä tapahtuu päässä silloinkin kun sitä ei niin toivoisi.

Kun Eetu Myllymäen vuoro on sunnuntaiaamuna nousta saarnaatuoliin, hän pyrkii naputtelemaan saarnansa paperille viimeistään perjantaina.

– Kirjoitan saarnani ja sellaisena ne sitten myös pidän.

Aiempina vuosina jouluyön messu on kuulunut Eetu Myllymä-

en aattoperinteisiin kotiseurakunnassa Ylöjärvellä.

Tänä vuonna hän toimittaa Tyrvään kirkossa kello 22 yökirkon, joka kestää kolmisen varttia.

– Jouluyönä rukouksen elementti korostuu. Ei ole saarnankaan kannalta hassumpaa, jos siihen saa rukouksen hengen.

Miksi vammalalaisen kannattaa myöhään aattoiltana lähteä kirkkoon?

– Jotta hän voi määritellä tai sanoittaa oman suhteensa Jeesus-lapseseen, kristinuskon Jeesus Nasaretilaiseen, historialliseen mieheen, jota Jumalan pojaksi väitetään. Toivon että Jumala puhuttelisi ja ihmiset kokisivat, että he saavat olla Vapahtajan hoidossa, Myllymäki vastaa.

Pirjo Silveri

Kursivoidut kohdat jouluevankeliumista Luuk 2:1–14. Valokuvat Vammalan seimikadulta.

Nyüssösen näyteikkunalla katseita vangitsee tyypillinen saksalainen seimi. Taidonnäyte on 70-vuotiaan käsityöläisen Wolfgang Metznerin viikon työ.

LÖYTÖRETKELLÄ: Mistä löydän,

Turvaton lapsuus ja Jumalan huolenpito

2. Moos. 1:22, 2:1–10

Matt. 1:18–24

Matt. 2: 16, 13–14, 19–23

Ps. 71: 19

KOLUMNI

Rikos ja rangaistus villissä lännessä

Ajan jokaisena työpäivänäni Tampereelta Vammalaan. Siis länteen. Usein 50 kilometriä tuntuu aikahypyltä villiin länteen, missä on vallalla erilaiset lait, erilainen etiikka.

On heti pyydettyä anteeksi kunnon vammalalaisilta, joita kaupungissa elää ylivoimainen enemmistö. Oikeassa villissä lännessäkin valtaväestön muodostivat rehelliset, utterat uudisasukkaat ja heidän elinkeinojaan palvelevat yrittäjät. Kuten villissä lännessä, vähintään yhtä villissä Vammalassa on myös niitä, jotka tekevät kaikkensa ottaakseen lain omiin käsiinsä, halveksivat järjestäytyntä yhteiskuntaa ja terrorisoivat jatkuvalla väkivallan uhalla tavallista työtä tekevää kansaa.

Tämäkö on Vammalaa 2000-luvulla? Kyllä! Villi länsi elää – yllätys, yllätys – Vammalan seurakunnassa. Muistakaamme syksyn synkkydessä tapahtuneita. Marraskuun 21. päivänä Turun tuomiokapituli päätti:

Pastori Jari Rankinen on tuomittu erotettavaksi virantoimituksesta (kappalaisvirka) kolmeksi kuukaudeksi sekä pappisviran toimitamisesta kolmeksi kuukaudeksi... Koska kirkon viranhaltija ei voi teo-

logiseen näkemykseensä tai vakaukukseensa vedoten kieltäytyä virkatehtäviensä suorittamisesta, pastori Rankinen kieltäytyessään kahdesti jumalanpalveluksen toimittamisesta on toiminut vastoin kappalaisvirkaan liittyviä virkavelvollisuuksiaan.

Pappisviran keskeinen velvoite on julistaa Jumalan sanaa ja jakaa Herran pyhää ehtoollista jumalanpalveluksessa. Näin ollen Rankisen menettely on ollut myös pappisviran velvoitteiden vastaista.

A narkia, yhteiskunnassa ja kirkossa noudatettavien lakien ja etiikan halveksuminen sai rangaistuksensa. Mikä oli rikos, josta kappalaista syytettiin? Ylpeys, ihmisen ja Jumalan yläpuolelle asettuminen.

Rankinen ei suostunut toimittamaan messua yhdessä naispuolisen pastorin kanssa. Hän kielsi ja mitätöi kollegansa pappisuuden, joka on tälle annettu pappisvihkimyksessä, jossa kirkon uskon mukaan toimii itse Juma-

la. Kollegansa pappisuuden kieltäjä nöyryyttää toista pappia ja asettuu Jumalaa ja hänen toimintaansa vastaan.

Nyt kappalainen on lainsuojaton. Jos hän syllistyisi kollegan halventamiseen uudestaan, hän saattaisi menettää pappisoikeutensa pysyvästi. Onneksi järjestäytyntä yhteiskunta ja Kristuksen seurakunta eivät salli sortoa, syrjintää ja nöyryyttämistä. Sellainen on aina rikos, ja rikosta seuraa rangaistus.

Yksi lainsuojaton ei tee koko Vammalasta villiä – eikä nyt tuomittu toimi yksin. Kyllä hänellä on tukijoukko, pyssysankarinsa, jotka kasvot silmiin saakka peitettyinä ovat valmiita ampumaan sheriffiä selkään.

Kirkolliselle maailmankartalle Vammalan ovat nostaneet ne seurakunnan taloudellista ja muutakin tukea saaneet, herätysliikkeiden naamioasuun pukeutuneet urheat miehet, jotka ovat tehtailleet bumerangeina takaisin tulleet valituksia, rikosilmoituksia ja valheellisia ilmiantoja seurakunnan ja hiippakunnan johdosta tuomiokapituleihin ja rikospoliisiin.

Villissä lännessä lainsuojattomat hirtettiin. Vammalan seurakunnassa 2000-luvulla annetaan mahdollisuus. Sen perusteet voidaan etsiä idästä, tasapuoli-

suuden nimissä vaikka villistä idästä.

Fedor Dostojevskin romaanissa *Rikos ja rangaistus* rikosta hauতোva päähenkilö Rodion Raskolnikov mietiskelee: *”Merkillistä: mitä ihmiset pahimmin pelkäävät? Uutta askelta, omaa uutta sanaa he pelkäävät kaikkein pahimmin...”*

Raskolnikov oli ottanut lain omiin käsiinsä. Yhteiskunnan säätämät lait ja etiikka eivät kuulu hänenlaiselleen yliihmisille. Hän mitätöi lähimmäisensä ihmisyyden, verratessaan sitä omaansa.

Seuraukset olivat kauheat. Tekemien rikosten jälkeen Raskolnikov sai rangaistuksen. Pelkonsa kukistettuaan hän pystyi kuitenkin ottamaan uuden askelen elämässään. Se vei vapautteen.

Kukaan ei ole ajamassa lainsuojattomia pois kirkosta, paitsi lainsuojattomat itse.

Heidän on vain lakattava pelkäämästä, otettava askel takaisin äitikirkon suojiin. Se askel on nöyryys. Sen ottamisen edellytys on ylpeälle ihmiselle uusi sana: nöyryyn.

Hannu Kilpeläinen

Kirjoittaja on Vammalan vs. kappalainen, Etelä-Tyrvään piiripappi

LAHJAKSI LUKUHETKIÄ

IRENE KRISTERI
Samuli Edelmänn

Voimakkaan taiteilijan koskettava henkilökuva. Virret toimivat heijastavana pintana Samulin elämälle. Teos on luotu Suomessa ja Maltalla käytyjen keskustelujen pohjalta. Rungot kuvitus. Ovh. 23,90

HANNU-PEKKA BJÖRKMAN
Valkoista valoa

Pohdiskelevia esseitä taiteesta ja uskonnosta. Näyttelijä Hannu-Pekka Björkman käsittelee kirjassaan oman uskonsa ja näyttelijätyönsä suhdetta. Kirja vie lukijansa pohtimaan kauneutta, valoa ja hiljaisuutta. Ovh. 29,90

ANNA-MARI KASKINEN – MINNA L. IMMONEN
Tähtien alla ajattelen sinua

Lämminhenkiset runot ja niitä täydentävä akvarellikuvitus tuovat valoa ja kirkkautta arkeen. Upea lahjakirja ystävän muistamiseen. Ovh. 25,90

MUNKKI SERAFIM
Vapaus

Uusia näkökulmia vapauden käsitteeseen! Munkki Serafim pohtii vapauden syvintä olemusta mm. läntisen filosofian ja idän kirkon mystiikan näkökulmista. Vuoden kristillinen kirja 2007. Ovh. 26,90

MAIJA PAAVILAINEN
Tonttujoukko silloin varpahillaan Joulukirja

Maija Paavilaisen suosittuja piirrosforismeja nyt joulusta. Teos muistuttaa, että joulun ihme on käsillä vasta silloin, kun hyöriä ja kiire vaimenevat, ja maltamme hiljentää tahtia. Ovh. 16,90

VIRPI OJANEN
Laskiaisesta Luttuun Perinnettä ja puuhaa

Koko perheen perinne- ja puuhakirja kertoo, mistä juhlapäivät juontavat juurensa ja esittelee juhlaperinteitä värikästä. Toimintaa ja tekemistä jokaiseen merkkipäivään. Ovh. 26,90

*Hyvää Joulua
ja
Onnellista
Uutta Vuotta 2008*

Rauhaisaa Joulua

Vuoden 1997 tuli-
palosta säilynyttä
puista krusifiksia
mukaillen

**Tyroään
Pyhän Olavin
krusifiksi**

169,-
Kultaa, korkeus 32 mm

Kulta- ja kelloliike

Merja

Puistokatu 16 Vammala, puh. 5112 911
kultakello@kultakello.fi

www.kultakello.fi

**Kauniit ja tunnelmalliset
joulukukat
Kulta-Kukasta.**
Siunattua Joulun aikaa
Kulta-Kukan tytöt

**Vammalan
Kulta-Kukka Oy**

Roismala p. 513 0102

*Hyvää Joulua ja
menestyksellistä Uutta Vuotta*

TAUNO KIVIRANTA Oy

TRAKINKATU 4, 38200 VAMMALA
Puh. 03-517 9000, Fax 03-517 9019

*Rauhallista Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta 2008*

**LINJA-AUTOLIIKENNE
ANTTI LAUHAMO OY**

Vammala (03) 513 0412

toimisto@lauhamo.fi

ELEKTRIA

SÄHKÖLIKE

Matti Rantala Oy

Hopunkatu 3, 38200 VAMMALA
p. (03) 514 1311, 0500 631 380

www.sahkoliikerantala.fi

Hyvää Joulua !!!

Lehtitehdas
SALON LEHTITEHDAS
WWW.LEHTITEHDAS.COM

20 000 LAPSIVANKIA

elää puutteessa Venäjällä ja Keski-Aasiassa,
monet ilman äidin ja isän rakkautta. Lue lisää:

irrtv.fi

Auta kärsiviä lapsivankeja ja soita: (14,94e+pvm)

0700-79044 (keräyslupa OKU256A) **IRR-TV**

*Jouluiloa ja
Onnellista Uutta Vuotta 2008!*

Lämmin kiitos kaikille ilmoittajille
hyvästä yhteistyöstä vuoden 2007 aikana.

Tuula Vitamo-Lindström
Ilmoitusmarkkinointi Kotimaa-yhtiöt

Asiantuntevaa palvelua paikkakunnalla jo 70 vuotta
Vammalan Hautausseurasto Cronen Oy

Teitä palvelee myös
kirjansitoja Anna-Liisa Fisher
Adressien sitominen kirjaksi nyt mahdollista

Marttilankatu 37
Vammala
03-511 2156

Asiantuntevaa Hautausalan Palvelua

Surun kohdatessa

Hautauspalvelu T. Teuho

Valkamakatu 4 Vammala (Luther-talo)
p. 03-511 5600, auto 040-7644 678 myös iltaisin
(Jatkamme Pakkasen liiketoimintaa)

Joulu on taas, riemuitkaa nyt. Lapsi on meille tänä yönä syntynyt. (Pekka Simojoki)

Vammalan seurakunta

Nuoren väen juhlaa

to **20.12.** Päivähoidon joulukirkko, Karkun kirkko klo 9.30, *Lampela-Kivistö, Vuoristo*
 pe **21.12.** Lukion joulukirkko, Tyrvään kirkko klo 8, *Ojansivu, Vättö*
 Tyrväänkylän koulun joulukirkko, Tyrvään siunauskappeli klo 9, *Lampela-Kivistö, Vättö*
 Koululaisten joulukirkko, Salokunnan kirkko klo 9, *Jaatinen, Ketonen*
 Koulun joulukirkko, Suodenniemen kirkko klo 9, *Järventaus, Vähämäki*
 Varilan koulun jouluhartaus, Tyrvään kirkko klo 9.30, *Myllymäki, Vuoristo*
 Päivä- ja perhekerhojen joulukirkko, Tyrvään kirkko klo 18, *Lampela-Kivistö, Vättö*

Hyvä Tuomas joulun tuopi

pe **21.12.** Tuomaanpäivän iltakirkko, Sastamalan kirkko klo 18, *Jaatinen*
 Joululaulujen ilta Salme ja Mikko Kuukalla
 (Maurialantie 239) klo 19, *Ojansivu, Vuoristo*

Nyt sytty neljäs kynttilä

su **23.12.** Joululaulumessu, Tyrvään kirkko klo 10, *Myllymäki, Ojansivu, Vättö*
 Vammalan muissa kirkossa ei jumalanpalvelusta 4. adventtisunnuntaina.

Jouluaatto

ma **24.12.** Tyrvään kirkko, perheiden hartaus klo 14, *Lampela-Kivistö, Vättö*
 Sammaljoen kirkko, hartaus klo 15, *Jokinen-Lundén, Koho*
 Salokunnan kirkko, hartaus klo 15, *Jaatinen, Vuoristo*
 Tyrvään kirkko, hartaus klo 16, *Ojansivu, Vättö*
 Suodenniemen kirkko, hartaus klo 16, *Järventaus, Vähämäki*
 Karkun kirkko, hartaus klo 17, *Jaatinen, Vuoristo*
 Tyrvään siunauskappeli, hartaus klo 17.30, *Malmivaara, Vättö*
 Tyrvään kirkko, yökirkko klo 22, *Myllymäki, Vättö*

Joulupäivä

ti **25.12.** Tyrvään kirkko, joulukirkko klo 7, *Tenkanen, Vättö, kirkkokuoro*
 Sammaljoen kirkko, joulukirkko klo 7, *Malmivaara, Koho*
 Karkun kirkko, joulukirkko klo 7, *Jokinen-Lundén, Jaatinen, Vuoristo, kappelikuoro*
 Suodenniemen kirkko, messu klo 8, *Järventaus, Vähämäki*
 Salokunnan kirkko, joulukirkko klo 9, *Jokinen-Lundén, Jaatinen, Vuoristo, kappelikuoro*
 Lopenkulman rukoushuone, joulukirkko klo 10, *Tenkanen, Vättö*

Tapaninpäivä

ke **26.12.** Tyrvään kirkko, messu klo 10, *Lampela-Kivistö, Ojansivu, Vähämäki*
 Karkun kirkko, messu klo 10, *Jaatinen, Vuoristo*
 Suodenniemen kirkko, sanajumalanpalvelus klo 13, *Järventaus, Vähämäki*

Viattomien lasten päivä

pe **28.12.** Enkelikirkko, Tyrvään kirkko klo 18, *Malmivaara, Kulonpää, Vähämäki*

Messusta rohkaisua ja voimaa

su **30.12.** Tyrvään kirkko klo 10, *Tenkanen, Ojansivu, Vähämäki*
 Sammaljoen kirkko, klo 10, *Lampela-Kivistö, Koho*
 su **30.12.** Karkun kirkko klo 10, *Jaatinen, Ketonen*
 Suodenniemellä ei jumalanpalvelusta

Uusivuosi

ma **31.12.** Tyrvään kirkko, yökirkko klo 23, *Malmivaara, Vättö*
 Karkun kirkko, messu klo 23
 ti **1.1.** Tyrvään kirkko, sanajumalanpalvelus klo 10, *Ojansivu, Vättö*
 Karkun kirkko, messu klo 10, *Jaatinen, Vuoristo*
 Suodenniemen kirkko, messu klo 10, *Järventaus, Vähämäki*

Loppiainen

su **6.1.** Tyrvään kirkko, messu klo 10, *Myllymäki, Vättö*
 Sammaljoen kirkko, messu klo 10, *Lampela-Kivistö, Koho*
 Karkun kirkko, messu klo 10, *Jaatinen, Vuoristo*
 Suodenniemen kirkko, messu klo 10, *Järventaus, Vähämäki*
 Salokunnan kirkko, messu klo 12.30, *Jaatinen, Vuoristo*
 Siioninvirsiseurat Hilka ja Anssi Pajunojalla
 (Vesilahdentie 291) klo 14, *Klaus Malmivaara, Vättö*
 Joulukonsertti, Tyrvään kirkko klo 18,
Pertti Palm yhtyeineen, Lampela-Kivistö

Tulkaa kaikki nyt laulamaan!

Kauneimmat joululaulut

to **20.12.** Tyrvään kirkko klo 19, *Tenkanen, Vättö*
 pe **21.12.** Suodenniemen kirkko klo 19, *Vähämäki*
 su **23.12.** Tyrvään kirkko klo 18, *Ojansivu, Vättö, kirkkokuoro*
 Karkun kirkko klo 18, *Jaatinen, Vuoristo, kappelikuoro,*
Soili Laakso, Riikka Sulanne, Leena Aaltonen, Leijat
 to **27.12.** Lantulan ent. koulu klo 19, *Malmivaara, Ketonen*
 su **6.1.** ...vielä kerran, Suodenniemen srk-talo klo 19, *Vähämäki*

Tapahtuu alkuvuonna

Kokoonnumme yhteen

Lähimmäisten työnhajausryhmä ke klo 14-15.30
 srk:n virastotalo (Aittalahdenkatu 12) 9.1., 13.2., 5.3.

Katulähetys joka toinen pe (alk. 11.1.) klo 14, srk-talon työtupa

Merimieskirkkopiiri ma klo 13, srk-talo 14.1., 11.2., 10.3.

Hengellinen keskustelupiiri ke klo 13
 Pajamäkikeskus (Tampereentie) 16.1., 6.2., 5.3.

Keskiviikkokerho ke klo 13-15,
 Sammaljoen kirkon srk-sali (2 x kk), alk. 16.1.

Näkövammaisten hengellinen piiri
 to 17.1. srk-talon aulasali klo 12

Torstailounas vähävaraisille ja työttömille
 (vapaaehtoinen ateriamaksu) klo 12-13.30
 srk-talon rantasali to 17.1., 14.2., 28.2., 13.3.

Askartelukerho ti klo 12-14, srk-talon rantasali 22.1.,
 5.2. (laskiaistapahtuma), 19.2., 4.3.

Kappelseurakunnissa

Karkun kamari ma 14.1.
 Karkun srk-talo (Passinmäentie 14).

Vanhemman väen virkistyspäivä to 24.1. klo 11,
 Suodenniemen srk-talo, ateria 5 e

Heinoon diakoniapiiri to 24.1. klo 13 Marjatta
 Mattilassa (Heinoontie 468 A 3)

Kaikenikäisille laulajille

Seurakunnan laulupiiri ke klo 16 Luther-talo
 (alkaa 9.1.), vetäjänä kanttori Päivi Vuoristo

Karkun kappelikuoron harjoitukset alkavat ti 15.1. klo 19,
 Karkun srk-talo. Myös uudet laulajat tervetulleita!

Lapsilauluryhmä Leijat ma klo 17.30-18.30 Vammalan
 srk-talo, kaikki laulamisesta innostuneet lapset tulkaa mukaan!

Miehille

Miestenilta ti 29.1., to 14.2. ja ke 26.3. Sahrapiirtti
 Houhajärvellä (Kangastie 235) klo 18

Arkivaatteissa

Rukous-, opetus ja lauluilta
 to klo 18.30-20.15, Vammalan srk-talo
 24.1. **Rukouksen muuttava voima**,
 kouluttaja Maikku Saarinen

28.2. **Liian iso kirja?** Tukeva ote etu- ja takakannesta
 ja menoksi, palvelutoiminnan johtaja, pastori Ulla Saunaluoma.

27.3. **Tasapainoilua perheen arjessa**, pastori Sakari
 Leppänen ja psykoterapeutti, työnhajaaja Seija Leppänen

24.4. **Otsasi hiessä...** eli työ rikkautena ja
 riesana, pastori Eetu Myllymäki

Ihminen ihmiselle

Kurssin järjestävät seurakunta,
 Sastamalan opisto, Tukitalo,
 SPR:n ystävät ja Kehitysvammaisten
 tukiliitto, ja siirtä saa todistuksen.
 Kesto 30 tuntia, osallistujille maksuton.
 Kokoontumiset Sastamalan
 opistotalon alasalissa (Onkiniemenk. 1)
 9.-10.2. klo 12-18, 14.2. klo 17.30-20,
 28.2. klo 17.30-20 sekä 1.-2.3. klo 12-18.
 Ilm. ja lisät. diakoniatyöntekijä
 Maija-Liisa Halme,
 p. 5142 411 tai 5114 709
 ma-pe klo 9-11,
 ke klo 9-10.

Piispa Kari Mäkinen ja pappisasessori Pirjo Vahtola (oik.) kahvilla seurakuntatalossa syyskuun visitaation aikaan. Emäntä Anneli Rautu tarjoilee.

Piispa tarkastaa Vammalan

Piispa Kari Mäkinen alkusyksyn vierailu Vammalassa pohjusti tulevaa piispantarkastusta. Sitä varten kaksipäiväinen visitaatio oikeastaan järjestettiin.

Syyskuun keskusteluissa esiin nousseiden asioiden ja tunteiden pohjalta voidaan tammi-helmikuun vaihteessa jatkaa; katsoa ja arvioida, miten seurakunnassa nyt menee.

Varsinaisten tarkastuspäivien aikana käydään läpi toiminnan painopisteitä ja työn kehittämistä. Hallinnon ja talouden tarkastus kattaa kirkonkirjat, arkiston, hallinnon, omaisuuden ja rahastot.

Piispantarkastus on kirkossa vanha perinne. Kari Mäkinen mukaan tapahtuma ei ole pelkkä muodollisuus, vaan parhaimmillaan sillä on käytännön vaikutuksia arkeen.

– Paljon riippuu seurakunnasta, miten se osaa antaa hyödyntää ja mitä kaikkea se saa piispantarkastuksesta irti.

Mäkinen mielestä lopputulokseen vaikuttaa seurakunnan oman asenteen lisäksi mielekäs ohjelma.

Reilun kuukauden päästä piispa seurueineen tapaa Vammalassa

seurakunnan työntekijöitä ja luottamushenkilöitä sekä eri-ikäisiä seurakuntalaisia esimerkiksi työpaikoilla, laitoksissa ja kouluissa. Ohjelmassa on mm. käynti Vexve Oy:ssä, Herra Hakkaraisen talossa, Suodenniemen vanhainkodissa ja Karkun kotilous- ja sosiaalialan oppilaitoksessa.

Perjantaina 1. helmikuuta Mäkinen pitää aamuhartauden Sylvään koululla, ja vastailee sen jälkeen nuoria askarruttaviin kysymyksiin piispan kyselytunnilla.

– Nykyään piispantarkastus on seurakuntatyön monipuolinen katsastus, jossa luodataan myös tulevaan. Tällä kertaa yksi keskeinen teema on uusi Sastamalan seurakunta, uskoo kirkkoherra Osmo Ojansivu.

Vammalassa pidettiin piispantarkastus edellisen kerran 1994. Sen toimitti arkkipiispa John Vikström.

Pirjo Silveri

Piispantarkastus 31.1–1.2. ja 3.2.2008.
Messu Tyrvään kirkossa su 3.2. klo 10, sen päätteeksi yleinen tarkastus

Ajattelijoiden klubi aloittaa

Pyymäen kahvilassa alkaa keran kuussa kokoontua Ajattelijoiden klubi. Torin laidalla viritellään kahvikupin ääressä keskustelua eettisistä ja yhteiskunnallisista kysymyksistä, jotka koskettavat kirkkoa ja tämän ajan ihmistä.

Keitä seurakunta kutsuu tai odottelee klubi-iltoihin?

– Kaikkia niitä, jotka fundeeraavat mielellään asioita. Kaikkia niitä, jotka pohtivat omaa suhdettaan kirkkoon. Tavoitteena on matalakirkollinen foorumi, jolla keskustelua käydään avoimesti ja tuo-

reestikin, sanoo seurakuntapastori Eetu Myllymäki.

Avaukseksi on aina 15–30 minuutin alustus. Kevään mittaan pohditaan yhdessä ajan arvoja ja arvostuksia, yksinäisyyttä seurakunnan haasteena, vallankäyttöä seurakunnassa, kristityn globaalia vastuuta sekä sitä, mihin kristillinen etiikka perustuu?

Klubin kokoontumispäivät ovat 17.1., 7.2., 6.3., 10.4. ja 8.5.

Ajattelijoiden klubi Pyymäen kahvilassa (Onkiniemenk. 6) to 17.1. klo 18

Sastamalan kirkkoon lisää valoa

Sastamalan kirkko saa Tuomaanpäivänä lisää valoa. Muutama vuosi sitten LC Karkku lahjoitti kivi-kirkkoon 16-haaraisen kynttiläruunun, ja nyt leijonat luovuttavat seurakunnalle toisen samanlaisen.

Alttarin edessä oleva 8-haara-

inen kruunu on lahja kirkkoherra Gabriel Wegeliukselta 1745, samoin kuin kolme kertaa isompi valaisin, joka on tällä hetkellä Karkun kirkossa.

Tuomaanpäivän iltakirkko, Sastamalan kirkko pe 21.12. klo 18

Terveisiä Pakistanista

Tank, 28.11.2007

Tulin juuri pelaamasta sulkapalloa, liikunta on hyvää vastapainoa työlle täälläkin. Ilmat ovat viilenneet ja aamuisin pitää vetäistä villatakki niskaan kun kävelee sairaalalle. Syksy on ollut kovin lämmin, sadetta on odotettu jo monta kuukautta.

Pakistan on ollut viime aikoina ympäri maailmaa uutisotsikoissa, eikä niin positiivisessa mielessä. Tankissa on ollut rauhallista, eikä maan poikkeustila ole vaikuttanut sairaala-alueen elämään.

Monet eivät edes tiedä poliittisesta tilanteesta, vaan elävät omine iloineen ja suruineen, siinä heille riittävästi. Ikävä kyllä, miltei päivittäin uutisoidaan pommi-iskuista tai aseellisista selkkauksista eri puolilla maata. Melkein kaikki täälläkin seudulla tietävät tuttavavan, tuttavan, sukulaisen tai sukulaisen tuttavavan, joka on loukkaantunut tai kuollut kahakoissa. Tämä lisää pelkoa, eikä liikkeellä haluta olla pimeään aikaan. Tavalliset pakistanilaiset toivoisivat saavansa elää arkeaan kaikessa rauhassa.

Asuntolan hoitajat aloittivat tänään joulukuvaelman harjoitukset, ja kysyivät, tulenko enkeliksi. Jouluna on monenlaista perinnettä: kuvaelmia, laulajaisia, henkilökunnan ruokailu ja teeetki. Pakistanilaiset tykkäävät riehakkaasta juhlinnasta ja runsaasta ohjelmasta.

Kaikki hoitajamme ovat kristittyjä. Useimmat ovat tulleet tänne koulutukseen tai töihin muilta paikkakunnilta. Kun perhe on tuntien bussimatkan päässä, kotona käynti ei ole yksinkertaista. Suurin osa haluaisi tietysti viettää joulua rakkaitensa kanssa, mutta vapaata annetaan vuorovuosina. Jonkun on aina tehtävä töitäkin.

Lähden viikonloppuna Peshawariin jouluostoksille. Joulun läheisyys ei islamilaisessa valtiossa näy mitenkään.

Miten sitten teen joulun sydämeeni? Koristelen pienen kotini Suomesta tuoduilla tuilla koristeilla, haen ulkoa sypressinoksan maljakkoon kuuseksi. Poltan kynttilöitä, joista tulee joulun tuoksu. Meitä on täällä kolme suomalaista, joten laulamme tuttuja joululauluja ja valmistamme suomalaisia herkuja. Toivon myös, että äitini lähettämä paketti suklaaneen saapuu perille.

Jouluni on hyvin erilainen kuin se olisi Suomessa, tunnelma syntyy eri asioista. Rikkautta on tutustua kansainvälisessä yhteisössä erilaisiin tapoihin viettää Jeesuksen syntymäpäivää.

Tahdon toivottaa Sinun jouluusi rauhaa ja lepoa sekä siunausta alkavalle vuodelle

Jenni Haunia

Vammalan seurakunnan nimikolähetti Pakistanissa

Joulun piparkakku-talkoot Pakistanissa; Jenni Haunian (kesk) kaverina Anni Suhonen ja Sirka Rautiainen (oik.).

Tengeneza apulaispiispaksi

Vammalan lähetyshien kutsuvieras tansanialaispastori Emanuel Tengeneza vihittiin marraskuussa hiippakuntansa apulaispiispaksi.

– Tuntuu etten oikein tiedä, mihin Jumala on minut pannut. Täällä on useita sellaisiakin pappeja, jotka ovat saaneet paljon enemmän koulutusta, mutta minut valittiin, ihmetteli mies suuren juhlan aattona.

– Kiitämme yhdessä perheeni kanssa tästä Jumalaa. Pyydän, että

Hän auttaisi minua palvelemaan ihmisiä sen sijasta että minua palveltaisiin.

Vammalan seurakunta muisti Tengenezaa rahalahjalla. Tuki tuli tarpeeseen, koska valmistelusta aiheutui apulaispiispalle kosolti kustannuksia.

Vihkimisseremonia oli juhla ja ilossa mukana tuhansia ihmisiä. Paikat oli kauniisti koristeltu kankailla, köynnöksillä, kukilla ja ilmapalloilla. Esiintymässä oli pal-

jon kuoroja ja tarjolla hyvää ruokaa kaikelle kansalle.

Tengeneza haluaa korostaa, mikä on tärkeintä:

– Nyt ja sittenkin, kun lopetan työni apulaispiispana, kutsumukseni on levittää Jumalan sanaa niiden keskuudessa, joka eivät siitä vielä tiedä mitään.

Joulukirkkoon verkossa

Kristillistä jouluperinnettä, erilaisia juhlanviettotapoja, seurakuntien tapahtumatietoja, musiikkia, blogejia, keskustelua, Luukkaan evankeliumia monessa muodossa, ajankohtaisia vinkkejä ruoka-ohjeita myöten. Kaikkea tätä ja paljon muuta on tarjolla osoitteessa www.evl.fi/joulu.

Tunnelmaan voi virittäytyä myös verkkopalvelussa www.joulukirkko.fi. Viime vuonna tämän sivuston kautta singahti maailmale yli 50 000 joulukorttia.

Mattimyöhäisille

Jäivätkö joululahjaostokset viime tintaan? Ei hätää, vielä ehtii mainiosti.

Loistavia löytöjä voi tehdä vaikka osoitteissa www.toisenlainenlahja.fi, www.onnenlahjat.fi, www.lahjaksilehma.fi, www.parempilahja.fi tai www.unicef.fi

> Pehmeä paketti
Vuohi on monelle kehitysmaan asukkaalle suuri lahja. Kuva Nepalista.

Piija Silven

Eija Kuusisto etsii perhelehdiltä tietoa sukuselvitykseen. Nykyistä sähköistä jäsenrekisteriä edelsi aakkosellinen, perheiden muodostama kortisto.

Vuoteen 1962 kirkonkirjoja pidettiin kylittäin. Noin 10 vuoden välein ne kirjoitettiin uudestaan.

Jotain uutta, jotain vanhaa joka päivä

Kirkkoherranvirasto osoitteessa Aittalahdenkatu 12 on portti seurakuntaan. Sinne otetaan yhteyttä, kun järjestetään ristiäisiä, suunnitellaan kirkkohäitä tai kun omainen on kuollut. Sieltä tilataan virkatodistuksia ja sukuselvityksiä, siellä hoidellaan kaste- ja hautausasioita, sieltä kysellään seurakunnan työntekijöiden yhteystietoja.

Toimistosihteri **Eija Kuusiston** aamu alkaa seurakuntalaisten muutostietojen hakemisella valtakunnallisesta väestötietojärjestelmästä.

– Saamme jäsenrekisterimme ajan tasalle, kun uudet osoitteet, syntymä- ja kuolintiedot ja nimenmuutokset päivittyvät. Myös paikallistasolla ylläpidetään väestötietojärjestelmää. Lähetämme meille kertyneitä tietoja, kuten kasteet ja vihkimiset, kirkkoon liittymiset ja eroamiset.

Kuusisto piti Paanua varten viikon päiväkirjaa.

Maanantai

Jäsentieto-ohjelma tarvitsee päivityksen, ja pitkin syksyä ohjelman-toimittaja on antanut ohjeita. Nyt on se pelätty päivä, jolloin muutokset astuvat voimaan. Kolmen koneen ja palvelimen ajan tasalle saattamiseen vierähtää 2,5 tuntia.

Toivottavasti liikenne vaan toimii! Uusia tietoja saamme lähettää vasta kun tulevat muutostiedot ovat saapuneet perille, jotta tiedetään toimiiko linja oikein.

Juoksevien asioiden lomassa puran sukuselvitystilauksia perunkirjoituksiin. Niitä pyydettiin perjantaina useita. Jos henkilö on syntynyt vaikka 1930-luvulla ja asunut koko elämänsä Vammalassa, tarkistan hänen tietonsa myös vanhoista kirkonkirjoista ja perhelehdiltä.

Ennen puoltapäivää laitan sähköpostilla seurakuntatiedot *Alueviestiin*, sekä kuolleiden, avioliittoon vihittyjen ja kastettujen nimet *Satakunnan Kansaan*.

Puhelimitse lähestyy henkilö, joka haluaisi seurakuntaan töihin. Valitettavasti meillä virastossa ei ole mahdollisuuksia häntä työllistää. Lomasijaisia oli viimeksi 90-luvun alussa, ”vanhaan hyvään aikaan”.

Olen työsuojeluvaltuutettu, ja työympäristötoimikunta pitää kutsua koolle. Käsiteltävänä on mm. 2008 talousarvio, piispan vierailuun liittyvät tehtävät, tasa-arvosuunnitelma ja henkilöstön jouluruokailu.

Kirkkoherralta tulee kiireellinen postitus kirkkovaltuustolle. Onneksi kopiokone kovasta äänestä huolimatta toimii ja posti lähtee vielä tänään.

Tiistai

Jännittää, toimiiko yhteys eilisten päivitysten jälkeen. Muutostiedot tulevat, hyvä niin. Mutta lähtevät tiedot eivät lähdekään, missä vika? Otan yhteyden tekniseen tukeen, saamme lisäohjeita ja asia jää odottamaan huomista.

Seurakunta muistaa 70 ja 75 vuotta täyttäviä jäseniään onnitte-lukortilla ja -kirjeellä. Tänään lähetän postia kolmelle päivänsankarille. Kanttori soittaa ja tarkistaa tulevan työviikkonsa tehtävät, katsastamme kalenterin.

Karkkulainen Leila Hakanen harrastaa sukututkimusta, Eija Kuusisto neuvoo mikrofiliinien lukemisessa.

Puhelimitse varataan Tyrvään kirkkoon harjoitus- ja konsertti-aika sekä vihkiminen ensi kesälle. Kirkkoherranvirasto hoitaa seurakunnan tilojen varaukset; seurakuntatalojen vuokrasopimukset, kirkkojen ja kappelin varaukset ja myös virastotalon tilajärjestelyjä.

Omaisista saapuu virastoon äidin kuoleman johdosta. Neuvotelemme järjestelyistä, sovimme hautauspäivän ja -paikan, siunaavan papin, sanomakellojen soiton, kirkossa lukemisen. Myyn myös hautapaikan Karkusta.

Sovituista asioista täytän neljänä kappaleena lomakkeen, ns. hautasetelin. Omaisat saavat yhden, yksi menee hautausmaanhoitajalle, yksi taloustoimistoon ja yksi jää meille. Jos vainaja olisi sotaveteraani, ilmoittaisin myös veteraanijärjestölle muistamista varten.

Huomaamme lehti-ilmoituksessa erälle tilaisuudelle väärän kellonajan. Soitan toimitukseen ja kuulen, että pitääkin kysyä taittajalta. Saan häneen yhteyden ja korjaus ehtii vielä.

Sukututkijat voivat itse käydä tekemässä sukututkimusta mikrofiliiniltä, ja heille varattu tila on ahkerassa käytössä. Tämän päivän tutkija saa työnsä päätökseen ja lähtee.

Laitan oven takalukkoon ja sammutan valot.

Keskiviikko

Postitan onnitte-lukirjeen kahdelle 70-vuotiaalle. Seurakunnan jäsenmäärä on lisääntynyt kolmella vauvalla, lähetän rekisteröinti-ilmoituksen onnellisille vanhemmille.

Omaisat tulevat sopimaan siunauksesta, hoidan varaukset ja teen seurakuntatalosta vuokrasopimuksen. Koska kyseessä on uurnahautaus muistolehtoon, selvitän käytäntöä talviaikana.

Tytär ilmoittaa puhelimitse äidin poismenosta. Kartoitamme siunauksen eri mahdollisuuksia. Hän jää miettimään vaihtoehtoja ja lupaa palata asiaan.

Teen lainhuutoa ja perunkirjoitusta varten sukututkimuksia. Asianomainen on syntynyt 1894 – onneksi ei sen vanhempi, helpottaa työtäni!

Puhelimessa selvitän hautaoiden säilymistä suvulla, kun 50 vuotta haudan lunastuksesta täyttyy. Soittajaa askarruttaa, miten tyttären hautaus aikanaan onnistuu, jos elossa on vielä kaksi veljeä. Samalla kuulen muistoja Lapin sodasta ja siinä kuolleesta isästä 61 vuotta sitten.

Viraston koneilla on tulostusongelma. Miten riippuvaisia olemme nykyään tietokoneista, tuntuu, että ilman niitä ei onnistu mikään.

Toimistosihteri Eija Kuusisto (oik.) ja toimistonhoitaja Eila Seppä tekevät tiimityötä: asiansa voi esittää kummalle tahansa. Usein heidät sekoitetaan, lieneekö syynä samankaltainen etunimi.

Torstai

Jokelan koulusurmien jälkeinen, surullinen päivä. Lisään kotisivuille Tyrvään kirkossa illalla pidettävän rukoushetken samalla kun päivitän muut tapahtumatiedot. Kirkkohallituksesta tulee ohjeet sunnuntain jumalanpalveluksiin, jaan ne työvuorossa oleville papeille.

Luottamushenkilöt avustavat usein messussa tekstinlukijana ja kolehdinkerääjänä. He ovat saaneet vuorolistan, mutta annetut päivät eivät aina sovi. Jälleen tulee peruutuksia.

Samalla kun päivitän seurakuntaan ja seurakunnasta muutaneiden luetteloa, lähetän kaupunkiin muuttaneille uusille seurakuntalaisille Tervetuloa Vammalaan -kirjeen. Eräs poissaolevaan väestöön (=seurakunnan jäsen, joka asuu ulkomailla) kuuluva henkilö on kuollut, poistan hänet jäsenluettelosta.

Päivän päätteeksi pohdin omaisen kanssa, millainen todistus pankille pitäisi toimittaa äidin kuolemantapauksessa.

Perjantai

Muokkaamme työpöytäme, kalustusta ja valaisimia uusiksi. Koska perhelehdet on filmattu, ne ovat dvd-muodossa ja alkuperäiset sidottuina kirjoina arkistossa, saamme massiiviset peltilaatikot tieltä pois.

Nyt tarvittaisiin ennustajan taitoja: montako virkailijaa näissä tiloissa työskentelee 2009, jos Sastamalan seurakunta muodostuu? Kalustetoimittaja esittelee suunnitelmia uudeksi virastoksi. Hyvältä näyttää.

Kokoan tiedot ensi viikon kirkollisiin ilmoituksiin. Kyselen ja tarkistan tilaisuuksia pitkin päivää ja lähetän sitten tarkistettavaksi tiedotuksesta vastaavalle papille.

Pettynyt asiakas ottaa yhteyttä, kun ei yrityksistä huolimatta saa omaa pappiaan kiinni. Selitän, että hänellä on tänään vapaapäivä, mutta lupaan viedä asiaa eteenpäin.

Perjantaisin kirkkoherranvirasto on avoinna klo 17 saakka. Tänään on työtoverin vuoro olla iltassa. Saan kiireellisenä tilatun sukuselvityksen valmiiksi ja pääsen lähtemään.